

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Ingen af de tre følgende Sager kan behandles i dette Møde uden Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg imidlertid Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Afgift af Motorkøretøjer m. v.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2244).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren (Maegaard): Da vi nu staar ved den endelige Afstemning om dette Lovforslag her i Rigsdagen, kunde jeg have Lyst til at gøre en Bemærkning om et enkelt Forhold i Lovforslaget. Det er det Forhold, der omhandles i § 9: Afgifternes Fordeling mellem de kommunale Raad. Det høje Ting vil være opmærksomt paa, at der med Hensyn til denne Fordeling er sket en Ændring fra det bestaaende. Der er sket flere, men jeg tænker her særlig paa, at Bornholms Amtsraadsreds efter dette Lovforslag gaar ind under de almindelige Fordelingsregler, hvilket ikke tidligere har været Tilfældet. Den Gang Rigsdagen gik til at paalægge Automobilafgifter til Dækning af Vejsliddet, blev der fra de bornholmske Repræsentanters Side henstillet, at disse Afgifter, bortset fra hvad der indkom paa Bornholm, alene skulde tilfalde det øvrige Land, imod at Bornholm fik den Rettighed, at Automobiltrafikken derovre kom under Kontrol af Amtsraadet med Godkendelse af Ministeriet. Vi havde den Gang den Opfattelse paa Bornholm, at det var usandsynligt, at der blev nogen Automobiltrafik paa Øen, som i særlig Grad vilde genere vore Veje, og det viste sig ogsaa i de første Aar, at Automobiltrafikken derovre var ganske ringe. Vi stillede os imidlertid paa det Standpunkt, at hvis der kom nogen Trafik, skulde Afgifterne alene anvendes til Forbedring af de bornholmske Veje. Denne Ordning har været opretholdt gennem Aarene siden, men det høje Ting vil erindre, at sidste Gang, vi havde Sagen til Behandling

her i Tinget, vedtog Landstinget enstemmigt, at Bornholm skulde ind under den almindelige Fordeling; Forslaget gik tilbage til Folketinget, og ved en Misforstaaelse, tror jeg nok, jeg tør sige, blev dette igen ændret i Folketinget, saa Bornholm holdtes udenfor.

Nu er det ved Imødekommenhed baade fra det høje Ministeriums og fra Folketingets Side lykkedes ogsaa i dette Forhold at faa Bornholm ind under den almindelige Lovgivnings Regler, saaledes at Bornholm ikke som et Biland skal staa udenfor Lovgivningens almindelige Regler. Naar jeg takker herfor, er det ikke, fordi jeg mener, at Bornholm faar nogen større Fordel af at komme ind under den almindelige Fordeling, i alt Fald ikke i Øjeblikket, men naar vi har ønsket denne Forandring foretaget, er det, fordi Bornholms Amt lige saa vel som Maribo Amt og Hjørring Amt nu befærdes i høj Grad ikke alene af stedlige Automobile, men ogsaa af Biler fra det øvrige Land. I Turistsæsonen oversendes en Mængde Automobile til Bornholm, og Turisterne befærder i deres Biler de bornholmske Veje stærkt. Yderligere bliver der ofte sendt Turistbiler med Plads til 30—40 Personer derover, og det Slid, de foraaarsager, faar Bornholm ingen Dækning for. Vi er i Virkeligheden inde under de samme Regler som Maribo Amt og Hjørring Amt, hvortil der ogsaa kommer en Del fremmede Biler foruden dem, Amterne selv har. Det er det, der har gjort, at Ønsket er rejst, og jeg takker paa Bornholms Vegne den høje Rigsdag, fordi der nu baade fra Folketingets og Landstingets Side er udtalt Tilslutning hertil. Jeg haaber ikke, det skal blive til Gene for det øvrige Land, at Bornholm nu kommer ind under de samme Regler, som gælder andre Steder i Landet.

Laursen: Hidtil har det været tilstrækkeligt, naar et Motorkøretøj sættes op for at spare Skatten, at deponere Nummerpladen hos Politiet, men herefter er det ikke tilstrækkeligt, herefter skal Køretøjet tages ud af Registeret. Jeg kunde tænke mig, at en hel Del Ejere, hvis Vogne i Øjeblikket er sat op, ikke vil kunne naa at faa Vognene taget ud af Registeret, inden Loven træder i Kraft, hvilket der kun er et Par Dage til. Derfor vil jeg gerne henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, som ikke er til Stede, men paa hvis Vegne jeg antager den højtærede Justitsminister optræder, at gaa lempeligt til Værks overfor Ejerne af saadanne Vogne ved ikke straks at sige: „Bordet fanger“, saaledes at